

Ölüm Bile Beni Avutmaz

– Fedai GÜVEN · 20 Ekim 2012

Belki de...

Hiç tanımadım seni

Ya da Sen...

Tanıyamadın beni.

Oysa ki...

Hep masumdu yüreğim

Sevmek vazgeçilmez yanımda

Çaresizlik ipim olsa gerek

Çektikçe ucu gelmeyen.

Hangi aşk korumuş ki,

İlk günkü tazeliğini?

Ve hangi sevda...

Kirlenmeden temiz kalmış?

Gözle görülmez bir set,

Girer sanki aramıza.

Sanadır yâr özlemlerim,

Susuzluğum yokluğuna,

Bütün aşklar tatlı başlar ya

Sonu çoğu kez hüsrân olan,

Verilen sözler vaatler

Hep en başta hâni?

Sonra da unutulur,

Ne varsa sana dair,

Ne varsa senle olan

Her şeyim dediğimiz...

Aslında yalan...

Ben bağladıkça çözülen

Çözdükçe düğümlenen.

Ben dürüst oldum sana

Dürüst olduğunu sanarak,

Dođan güne sevinçle uyandım,
Seninle olacağımı umarak.

Gidersen yorgun olurum
Tek kalırım yarım,
Gidersen mutsuz,
Gidersen seri katil olurum
İyi niyetini öldüren.
Kanayan bir yara kalır,
Ben bastırđıkça pamuğa,
kırmızı renk veren,
İyleşmeyen yaraya.

Saatler akmaz,
Zaman durmaz,
Gidersen ecelim olur,
Ölüm bile beni avutmaz.